

La komuna ĉambro estis plenokupata kaj brua. Ĉiuj ĝuis la manĝaĵojn, kiujn oni sendis supren de la halo. Hermiona tamen staris sole apud la pordo, atendente ilin. Okazis tre embarasa paŭzo. Tiam, neniuj el ili rigardante la alian, ili ĉiuj diris “Dankon!” kaj hastis for por preni siajn telerojn.

Tamen, ekde tiu momento, Hermiona Granger fariĝis ilia amiko. Ekzistas kelkaj aferoj, kiujn homoj ne povas travivi kune, sen ŝati unu la alian poste, kaj venki kvar metrojn da monta trolo nombriĝas inter ili.